MIELIPIDE

Biodiversiteetin säilyttäminen ja ilmastonmuutoksen torjunta ovat asioita, joita emme voi ohittaa. **MERJA KYLLÖNEN VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Marjat kuuluvat kaikille

MTK väläyttelee jokamiehenoikeuksiin puuttumista kalastuksenhoitomaksun kaltaisella marjastusmaksulla.

En kannata metsän enkä peltomaan kiinteistöveroa, enkä puunmyynnin ennakkoverotusta.

Sen sortin sosialisti kuitenkin olen, että metsien marjat ja sienet kuuluvat kaikille, jotka kerätä jaksavat. Nytkin suurin osa mätänee metsiin. Mummolta perimäni perämetsäkin on nyt aukkoa ja vallan mainio vattupaikka.

Toivotan kaikki joukolla kesällä taas keräämään.

Mikko Nurmo
eduskuntavaaliehdokas (ps.)
Valkeakoski

Tuottajahinnat

Milloin vastuu tuottajahinnoista on siirtynyt kauppiaille tai kaupparyhmittymille? Onko kaupan otettava vastuu maidon, lihan tai viljan tuottajahinnoista? Onko näillä kirjoituksilla todellisuuspohjaa?

Näin vaalien edellä kannattaa pohtia kenen joukoissa seisotaan, ja kuka on se onnellinen, jolle ääni tulevassa eduskuntavaalissa annetaan.

Pikkutilan akka

Puukauppa

Metsäteollisuus puhuu puun myynnin vauhdittamisesta, mutta kieltäytyy ostamasta hankintapuuta. Tarjottu on mutta ei kelpaa.

Kaksinaamaisuutta

Kalastuslaki

Jos uusi kalastuslaki hyväksytään, minusta tulee salakalastaja omilla vesialueilla.

Ei nimimerkkiä

Kalastusoikeuksien tulee olla osakaskunnissa määrättyjen osuuksien mukaisia, eikä neljä verkkoa. **Kalastaja**

Lannan levitys

Juuri tuli kielto lannan loppusyksyn levitykselle. Ympäristöministeriön ylitarkastaja käskee levittää, kun sää on tyyni, viileä ja kostea. Tätäkö on säätila kylvöaikaan?

Ei nimimerkkiä

Kysymys

Miten peset parret ja käytävät joka päivä? Vedelläkö? Jos niin miten ja millä ja kuinka onnistuu kuivaus ja desinfiointi tällä kelillä? **Kolaaja**

Ilmastotavoite

EU:n ilmastotavoite. Brasilian nautaa kauppaan ja loppukin sademetsä nurin, laitumeksi ja rehuntuotantoon.

Maailma pelastuu

Jos Suomessa vähennetään naudan tuotantoa ilmastotavoitteiden vuoksi, lihaa alkaa tulla ulkomailta. Myös lihan syöntiä pitäisi vähentää.

Kasvissyöjä

Eihän emolehmiä tarvitse vähentää, jos niille maksettavalla tuella ostetaan päästöoikeuksia. Tuotanto voi jatkua entisellään.

Järkeä suunnitteluun

Matkakulut

Pro Agrian neuvojan pihaan tulo maksaa 100 euroa plus alv, kaivurimiehen lavetteineen 0 euroa! Tuntimaksu heillä on sama. **En ymmärrä**

Iso lehti

Eläkää vaan pienentäkö tämän lehden kokoa. Esimerkiksi Kaleva meni täysin pilalle.

Lukija

KARI SALONEN

Matti Rinta-Kohtamäki pelkää tuotannon hallitsematonta lisääntymistä, kun maitokiintiöt poistuvat.

Ministeriön maitopäätökset johtamassa umpikujaan

Maidon hinta tuottajille on laskenut viime aikoina merkittävästi. Ollaan kriisirajoilla. Miten haasteeseen vastataan, jotta alalla kannattavan toiminnan edellytykset säilyvät?

Olen monissa eri tilaisuuksissa ottanut puheeksi kiintiöiden tärkeyden alan kannalta, ja niiden muuttamisen tuotantooikeudeksi.

Tilaisuuksissa paikalla ovat olleet sekä edellinen että nykyinen maatalousministeri ja silloinen valtiosihteeri Risto Artjoki.

Lähinnä Artjoki on tämän ajatuksen useaan otteeseen tyrmännyt (MT 16.12.2013). Perusteluna hänellä oli, ettei mitään ylitystä C-alueella tapahdu, joten tuotanto-oikeuksia ei tarvita.

Tämän hän perusteli tutkimuksilla (ennusteilla), jotka sen kuulemma osoittavat. Nyt olisikin hyvä tietää: kuka, missä ja milloin tällaisen tutkimuksen on tehnyt.

Todellisuus on kuitenkin nyt aivan toisenlainen. Kiintiöt ylittyvät noin 100 miljoonaa litraa. Vaarana on, että tästä syystä tukia C-alueella leikataan ja etenkin silloin, jos tuotanto C-alueella edelleen kasvaa.

Edellisen kerran noin 15 vuotta sitten, kun maitokiintiö ylittyi, maitoala itse (osuuskunnat) päätti omaehtoisesta kiintiösakon perimisestä ylittäjiltä. Näin tehtiin ainakin parina vuonna ja tällä saatiin maidontuotanto kiintiön rajoihin sekä estettyä tukien leikkaus.

Myöhemmin, kun tilanne jälleen oli hallinnassa, sakkomaksut palautettiin maitoalalle. Siis kiintiöitä (tuotanto-oikeuksia) tarvittiin ja mielestäni niitä tarvitaan jatkossakin.

Ellei tilanteeseen puututa, käy entistä huonommin. Tuottajahinta on jo todella alhainen, eikä se enää kestä uusia pudotuksia. Seuraavaksi ajaudutaan tilanteeseen, jossa maitotiloille tulee realisoinnin tarve.

Tätäkö nyt halutaan ministeriötä myöden (MT 16.12.2013, 18.12.2013 ja 20.12.2013)? Tai kuten Artjoki sanoi, että laitetaan tuotantorakennusten investoinnit jäihin, niin kyllä tuotanto vähenee. Tähän pätee mielestäni sanonta vahingon tapahduttua: on turha pyllistää kun on jo housuissa!

Vahinko on tapahtunut, kun tuotanto-oikeudet on jo ylitetty.

Luulisi tämän nyt jokaisen ymmärtävän. Mikään investointien jäädyttäminen tai hakukielto jälkeenpäin ei auta jo menetetyissä tuissa.

”Ministeriön päätöksen seurauksena maidontuotanto tulee kasvamaan pohjoisella alueella huomattavasti. Yksittäisen tilan kannattaa rajoitteen poistuttua lisätä tuotantoa kaikki resurssit hyväksi käyttäen. Ministeriö riskeeraa omalla päätöksellään pohjoisen tuen maksuperusteen olemassaolon. Samalla vaarannetaan myös hyvä tuottajahinta.” (MT Lukijalta 8.1.2014 Hannu Kainu, Esa Kotala, Jarno Kämäräinen).

Tämä kaikki on käymässä toteen.

Maitoala on merkittävin tuotantosuunnista. Tämän vuoksi ei luulisi olevan kenenkään etu, että maidontuotanto ajetaan kiville omaehtoisesti ministeriön toimesta. EU:n komissio ei tällaista ratkaisua ole vaatinut.

Kaikkien toimijoiden tulisi tarttua asiaan ja pelastaa se, mikä pelastettavissa on. Ei riitä, että ongelma ymmärretään vaan pitää tarttua toimeen.

Organisaatiot ovat siihen kyllä olemassa. Aikaa on vähän, mutta riittävästi.

Matti Rinta-Kohtamäki
Maitovaltuuskunnan pj.
(v. 1995–2003)

Valinnat ratkaisevat

Suomen elintarvikevienti Venäjälle pysähtyi Ukrainan kriisiin. Yrityksemme etsivät nyt uusia markkina-alueita Aasiasta ja Amerikasta. Myös kauppaketjut ravistelevat markkinoita, koska aika on asialle otollinen. Tarjontaa riittää ja hinnat laskevat.

Kaikissa tilanteissa jokaisen ruokaketjun jäsenen on kuitenkin saatava oikeudenmukainen osuus lopputuotteen hinnasta, alkutuotannosta lähtien.

Ennen Venäjän tuontikieltoa Suomen elintarvikevienti oli noin 1,6 miljardia euroa vuodessa. Siitä 29 prosenttia suuntautui Venäjälle. Elintarvikkeita tuotiin 4,3 miljardilla eurolla. Alijäämää syntyi vuodessa siis noin 2,7 miljardia.

Suomeen luultavasti eksyy myös epäeettisesti tuotettuja tai jopa väärennettyjä tuoteeriä. Kuluttajilla tulee olla oikeus ruuan kattaviin alkuperämerkintöihin ja tuotteiden jäljitettävyyteen.

Elintarviketeollisuudessa työskentelee lähes 33 000 henkilöä. Koko elintarvikeketju työllistää Suomessa noin 300 000 henkilöä eli noin 10 prosenttia työvoimasta.

Suomalaisen Työn liiton mukaan maahamme voisi syntyä jopa 15 000 uutta elintarvikealan työpaikkaa, jos jokainen suomalainen käyttäisi kymmenen euroa enemmän kuukaudessa kotimaiseen ruokaan.

Elintarvikkeet, juomat ja tupakka tilastoidaan yhdessä. Näiden osuus kulutusmenoista on säilynyt 17–18 prosentissa koko 2000-luvun. Pelkän ruuan osuudeksi kotitalouden kulutusmenoista arvioidaan noin 12,5 prosenttia. Luku vaihtelee talouden tuloluokkien mukaan kymmenestä 16 prosenttiin.

Keskusteltaessa ruuan hinnasta kannattaa muistaa, miten jalostettuja tuotteita kukin meistä tänä päivänä ostaa. Säästöä saa ostamalla perusraaka-aineita ja valmistamalla ruokaa itse sesongin mukaisista tuotteista.

Valitsemalla mahdollisimman paljon suomalaisista raaka-aineista Suomessa valmistettuja tuotteita voimme jokainen äänestää Suomen nousun puolesta.

Joutsenlippu pakkauksessa auttaa valinnoissamme.

Marjo Mäkinen-Aakula
kansanedustajaehdokas (kesk.)
Pirkanmaa

Työrauha turkistarhaajille

Tiistaina 17.2. eräs eläinsuojelujärjestö julkaisi salaa kuvattua videomateriaalia Kaustisen ja Seinäjoen turkistarhoilta. Tätä ennen eläinsuojelujärjestöt marssivat ulos turkiseläinten hyvinvointiasetusta valmistelevan työryhmän kokouksesta.

Tällainen toiminta todistaa yhä sen, että eläinaktivistien lopullinen tavoite on turkistarhauksen täyskielto ja alan tekeminen kannattamattomaksi.

Turkistarhauksen kieltämisestä seuraa, että työttömyys lisääntyy erityisesti Pohjanmaalla. Elinkeinon suora työllistävä vaikutus on noin 4 900 henkeä. Mistä heille saadaan uudet työpaikat ja vieläpä nykyisessä taloustilanteessa?

Maailmanlaajuisesti vertailtuna suomalaiset turkistilat ovat maailman parhaita. Siksi tuotteet menestyvät maailmalla.

Vuonna 2013 turkisnahkojen viennin arvo nousi 800 miljoonaan euroon. Kyse on Suomen kannalta merkittävästä toimialasta, koska lähes kaikki tuotteet menevät vientiin ulkomaille. Turkisrehuteollisuus on tärkeä viljan, kalan ja teurasjätteen kuluttaja, mikä tukee suomalaista maataloutta.

Monelle pohjalaiselle kunnalle turkistarhaus on elintärkeää, koska saaduilla verotuloilla ylläpidetään julkisia palveluita. Vuonna 2013 turkisalalta tuli verotuloja 90,7 miljoonaa euroa. Samalta ajalta esimerkiksi Neste Oil Oyj maksoi veroja 73,57 miljoonaa euroa.

Turkistarhauksen kieltämisen jälkeen kieltolistalle ajautunee moni muu maaseudun toimiala. Tällaiseen vihervouhotukseen meillä ei ole varaa.

Tähän maahan tarvitaan uusia työpaikkoja. Siksi edellytykset turkistarhaukseen on säilytettävä koko Suomessa.

Aleksi Hernesniemi
eduskuntavaaliehdokas (ps.)
Kannus

Koulutus tarvitsee uudistuksia

Tällä vaalikaudella tehtävät lähes 1,7 miljardin euron leikkaukset koulutukseen ovat pelottavan suuret. On haettava yhteistyössä ratkaisuja, että nuorillamme on myös tulevaisuudessa tasa-arvoiset edellytykset koulunkäyntiin ja opiskeluun koko Suomessa.

Suomessa on rohkeasti uudistettava koulutuksen sisältöjä ja toimintatapoja. On turvattava varhaiskasvatus ja uudistettava perusopetusta. Keskustan ehdotuksia ovat esimerkiksi uudet oppimistavat sekä koululaisten liikunnan lisääminen.

Koulupudokkaiden määrä on saatava vähenemään. Koulun ja työelämän yhteyttä on lisättävä. Samoin yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen yhteistyötä on lisättävä ja huolehdittava, että ne ovat omilla aloillaan korkeatasoisia.

Koulutusta on kansainvälistettävä ja tehtävä siitä todellinen vientituote. Osana koulutusvientiä on mahdollistettava sitä haluaville korkeakouluille lukukausimaksujen periminen EU- ja Eta-alueen ulkopuolisilta opiskelijoilta. Tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoiminnan osuus Suomen bruttokansantuotteesta on käännettävä kasvuun.

Keskusta esitti tämän vuoden talousarvioon ja lisätalousarvioon 22 miljoonan euron korotusta lukioille.

Hallituksen esittämät 260 miljoonan euron lisäleikkaukset tarkoittaisivat jopa joka kolmannen lukion tai ammattioppilaitoksen sulkemista. Peruskoulujen opettajatkin kärsivät leikkauksista, koska monet heistä opettavat myös toisella asteella.

Epätietoisuus koulutuksen ja koulujen tulevaisuudesta aiheuttaa ihmisissä huolta ja heikentää luottamusta tulevaan. Tietoa leikkausten vaikutuksista odottavat niin oppilaat, vanhemmat, kuntien päättäjät kuin arvokasta työtä tekevät opettajatkin.

Ari Torniainen
kansanedustaja (kesk.)
Lappeenranta

Kalasota Saimaalle?

On tullut tietoja, että kokoomuksen mandaatilla toimiva maa- ja metsätalousministeri aikoo runnoa läpi vireillä olevan uuden kalastuslakiehdotuksen sellaisenaan. Se on varsinkin Saimaan alueen kalastajille hälyttävä tieto, kun siellä on jo norpan vuoksi ennestään turhan paljon rajoituksia.

Jos nyt kuitenkin laki viedään läpi tyyliin ”Putin”, ei vesialueen omistajille jää muita vaihtoehtoja kuin ryhtyä vastatoimiin. Nyt on nimittäin tosi kysymyksessä.

On juuri tulossa osakaskuntien ja kalatalousalueiden vuosikokousten aika. On hyvä nostaa heti kissa pöydälle.

Ensin pitää huomioida, kun kalastusta aina vain rajoitetaan, ettei ole tarpeellista istuttaa minkään lajin kaloja. Se on rahan haaskausta vailla hyötyä kalastuksessa.

Kuten on suuremmissa piireissä todettu, pakotteet vaikuttavat aina paljon sellaisiin alan toimijoihin, jotka eivät ole syyllisiä. Tässä tapauksessa kalan poikastuottajiin.

Jos osakaskuntien osakkaat eivät saa käyttää täysimääräisinä omia yksiköitään edes silloin, kun verkoilla saa kalastaa, on aiheellista kysyä, tuntuuko oikealta myöntää lupia ulkopuolisille, kuten on tähän asti tehty.

Kun sitten kalastusta pitää rajoittaa, sama sääntö myös silitysrautatyylin uisteluveneille. Myönnetään näille Rajamäen rykmentiksi nimetyille kalastajille enintään kahden vavan lupia. Ei kulu niilläkään niin paljon polttoainetta eikä ole aina siimat sekaisin.

Lupamaksut voidaan laskea minimiin, vain osakaskuntien hallintokulut ovat tarpeellinen menoerä. Säästyneillä varoilla tuetaan niiden puolueiden vaalityötä, jotka huomioivat Saimaan kalastajien hädänalaisen tilanteen. Onpa hyvä, että löytyy hyötykäyttöä niille varoille jatkossakin.

Arvoisat kansanedustajaehdokkaat, laittakaa jo tukihakemuksenne niille Saimaan alueen osakaskunnille, jotka tunnette! Puolueella ei ole väliä, kun vain laulatte oikeita lauluja, sekä myös aikanaan lunastatte lupaukset!

Olen varma, että yhteistyö muodostuu hedelmälliseksi. On nimittäin pohdittu jo jonkin aikaa mihin hyödylliseen käyttöön varoja voisi kohdentaa.

Pertti Pukarinen
Puumala

Kirjoita napakasti

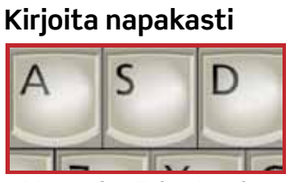

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus

VIERASKOLUMNI

Toiveiden tynnyri

Kuluneiden kuukausien aikana olemme työstäneet Euroopan parlamentissa Euroopan metsästrategiaa.

Keskustelu on ollut avartavaa: ”metsä” tarkoittaa hyvin erilaisia asioita eri puolilla Eurooppaa. Moninaiset ovat myös näkemykset eurooppalaisten metsien merkityksestä. Joillekin metsäpalot ja niiden torjunta ovat ykkösasia ja huolenaihe. Toiset nostavat esille teollisuuden tarpeet ja energiapolitiikan. Tasapainoa keskusteluun tuovat ympäristöjärjestöjen lobbarit.

Metsän keskellä kasvaneena suomalaisena minulla on veressä vahva side ja syvä kunnioitus metsää kohtaan. Metsä ei ole vain puuraaka-aineen lähde, vaan ihmisten ja eläinten hyvinvoinnin sekä luonnon monimuotoisuuden kehto. Metsä on henkisesti, sosiaalisesti, ekologisesti ja kulttuurisesti merkittävä osa eurooppalaisuutta ja suomalaisuutta.

Kuten kaikkea keskustelua tällä hetkellä, myös metsäkeskustelua hallitsee kuitenkin talouden näkökulma. Talous ja metsätalous määrittelevät suomalaisen metsän, vaikka metsien käyttö virkistykseen ja matkailuun on lisääntynyt eniten.

Metsäluonnon mahdollisuudet luontomatkailun ja henkisen hyvinvoinnin lähteenä ovat asioita, joista meidän pitää pystyä puhumaan aina, kun puhumme metsien käytöstä. Suomen tulisi omassa metsäpolitiikassaan nähdä metsäluonnon arvo muunakin kuin puun tuottajana ja ainakin virkistys- ja retkeilyalueiden osalta rohkeasti pohtia erilaisia menettelytapoja ja käytäntöjä.

Kuten omalla kotikylälläni Kainuussa parhaillaan näen, talousnäkökulma saa valtion toimissa usein niin vahvan painoarvon, että kaikki toimet vanhan saariluonnon tai historiallisten retkeilyreittien turvaamiseksi saavat aikaan rähinän. Metsähallituksen hakkuu- ja tulostavoite ajaa jatkuvasti virkistys- ja maisemaarvojen ohi.

Tulevien vuosien haasteena on löytää tapa käyttää metsiämme kestävästi. Me suomalaiset laskemme metsiemme varaan: metsien luotetaan antavan meille energiapuuta sähkön ja lämmön tuotantoon, puuperäisiä biopolttoaineita, puurakentamisen materiaaleja – vanhojen ja uusien paperi- ja selluteollisuusinvestointien tarpeita unohtamatta. Paljon hyviä hankkeita, paljon keskenään kilpailevia odotuksia.

On iso haaste löytää tasapaino kaiken tämän käytön ja luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämisen, hiilensidonnan ja muiden ekosysteemipalveluiden välille. WWF on lohdullisesti arvioinut, että tietyin ekologisin reunaehdoin se olisi nykyisillä hakkuumäärillä mahdollista. Epäilenpä kuitenkin, ettemme ole kaikkia metsäkiistoja vielä nähneet. Ehkä valtakunnansovittelija voisi ottaa myös metsäasiat hoitaaksensa (kalastuspolitiikasta puhumattakaan!).

EU:n komission metsästrategia onnistuu mielestäni varsin hyvin tasapainoilemaan vaikeassa yhtälössä: luomaan EU:lle tarvittavia yhteisiä periaatteita mutta jättämään tarkemman päätöksenteon asiassa kansalliselle ja paikalliselle tasolle.

Läheisyysperiaatteen kunnioittaminen tässä asiassa on mielestäni paikallaan. Jäsenmaissa tapahtuvassa päätöksenteossa voidaan paremmin ottaa huomioon maiden erilaisuus, kun on selvää, ettei täysin sama metsäpolitiikka toimi kaikkialla Euroopassa.

EU:n on oltava metsäasioissa vastuullinen toimissaan sekä unionin alueella sekä suhteessa muuhun maailmaan. Kestävän metsätalouden haasteet myös muissa maanosissa on huomioitava kansainvälisillä foorumeilla sekä ympäristö- ja kauppapolitiikassamme. Biodiversiteetin säilyttäminen ja ilmastonmuutoksen torjunta kun ovat asioita, joita emme voi ohittaa.

MERJA KYLLÖNEN on europarlamentaarikko (vas.).

merja.kyllonen@europarl.europa.eu

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

14 038
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Soija pilaa ilmaston ja taajama vesistöt

Ympäristönsuojelua koskevat uutiset keräsivät jälleen kerran eniten kommentteja MT:n fb-seinällä kuluneen viikon aikana.

Uutinen EU:n ilmastotavoitteesta, joka voi viedä puolet unionin lihanaudoista, kirvoitti tiukan keskustelun naudanlihantuotannosta, soijanviljelystä ja kasvihuonekaasupäästöistä.

Tieto, että taajamat rehevöittävät vesistöjä luultua enemmän, otettiin ilolla vastaan. Monen mielestä asia on maalaisjärjellä pääteltävissä.

Tuontisoija silmätikkuna

Nautakeskustelussa pohdittiin, kuinka paljon soijanviljely sademetsiltä raivatuilla mailla aiheuttaa kasvihuonekaasupäästöjä ja kenen suihin tuontisoija lopulta päätyy.

Osa oli sitä mieltä, että vegetaristit ovat syyllisiä syömällä soijaa. Toiset muistuttivat suurimman osan tuontisoijasta päätyvän tuotantoeläimille.

Anu Perälä kirjoitti: ”Vegetaristit saisi syödä melkoisesti soijaa nautoihin verrattuna, jos sademetsät sillä tuhoutuisi.”

Muun muassa **Joni Huuhtasen** mielestä on huomattavasti järkevämpää käyttää soija suoraan ihmislajin ravinnoksi kuin kierrättää se tuotantoeläimen kautta lihaksi.

”Suomalainen lihantuotanto nojaa sademetsäraivattuun soijaan eli mistään kotimaisesta lihantuotannosta ei voida puhua.”

Markku Riihimäen mielestä voitaisiin kokeilla ensin karjantuotannon tehokasta metaanin talteenottoa ja hyötykäyttö biokaasulaitoksilla

Maatalous pääsi pannasta?

Taajamien osuus vesistöjen rehevöittäjän oli muun muassa **Timo Kestin** mukaan yllättävän tervejärkinen uutinen.

”Perinteisesti vastaus on aina, että suomalainen maaseutu rehevöittää koko Itämeren, vaikka Venäjältä ja Puolasta lasketaan tehtaista ja kaupungeista jätevesiä puhdistamattomina suoraan mereen.”

Katja Rahkola jatkoi: ”Näkeehän tuon tyhmempikin ilmakuvista. Helsingin koko saaristo lilluu vihreänä liemenä.”

Johanna Laurilan mielestä pääkaupunkiseudulle pitäisi laskea ravinnetase, kuten maalaistenkin pitää laskea pelloilleen.

”Itämerta ei pelasteta käyttämällä vähäistä lannoitusta, vaan miettimällä pääkaupunkiseudun jätevesipolitiikka uusiksi.”

Simo Mäntykosken mukaan ajatus siitä, että kaikki Suomen ravinnekuormitus on peräisin maataloudesta, on valtapoliittinen päätös ja opinkappale, josta ei ympäristöpiireissä luovuta.

Hanna-Kaisa Heilimo muistutti vihreisiin mahtuvan monenlaista sakkia eivätkä kaikkiole Kehä III:n sisäpuolella asuvia tosielämästä erkaantuneita.

”Ikivanhoista mantroista voitaisiin luopua ja ymmärtää elämän moninaisuus, jopa politiikassa.”

MAIJA ALA-SIURUA